

qui est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filium hominis. ut omnis qui credit in ipsū non pereat. sed habeat uitam eternā. Sic enī dilexit d̄s mundum. ut filium suum unigenitū daret: ut omnis qui credit in eum non pereat. sed habeat uitā eternam. Non enī misit filium suū d̄s in mundū ut iudicet mundū: sed ut saluetur mundus p̄ ipsum. Qui credit in eum non iudicatur: qui autē non credit iam iudicatus est. quia non credidit in nomine unigeniti filij dei. Hoc est autē iudiciū: q̄a lux uenit in mundum. et dilexerunt homines magis tenebras quā lucē. Erant enī eorū mala opa. Omnis enī qui male agit odit lucē. et n̄ uenit ad lucē: ut non arguant̄ opera eius. Qui autē facit ueritatē uenit ad lucē: ut manifestent̄ opa eius q̄a in deo s̄ facta.

Post hec uenit ihs et discipuli eius in iudeam terriā: et illic demorabatur cū eis et baptizabat. Erat autē iohannes baptizans in enon iuxta salim quia aq̄ multe erant illic: et adueniebant et baptizabant̄. Nondū enī missus fuerat in carcerē iohannes. Facta est ergo questio ex discipulis iohis cum iudeis de purificatione: et uenerūt ad iohem et dixerunt ei. Rab-

bi. qui erat tecum trans iordannen cui tu testimoniū phibuiti: ecce hic baptizat et om̄s ueniunt ad eum. Respondit iohes: et dixit. Non potest homo accipere q̄quam: nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi uos michi testimoniū phibetis q̄d dixerim ego n̄ sum xp̄c: sed q̄a missus sum ante illū. Qui habet sponsam sponsus est: amicus autē sponsi qui stat et audit eum. et gaudio gaudet p̄pter uocē sponsi. Hoc ergo gaudium meū impletū est. Illum oportet crescere: me autē minui. Qui de sursum uenit: sup̄ om̄s est. Qui est de terra. de terra est et de terra loquitur. qui de celo uenit sup̄ om̄s est: et q̄d uidit et audiuit hoc testat̄. et testimoniū eius nemo accipit. Qui accipit testimoniū eius: signauit quia d̄s uerax est. Quem enim misit d̄s: uerba dei loquit̄. Non enī ad mensurā dat d̄s sp̄m. Pater diligit filium: et om̄ia dedit in manus ei. Qui credit in filiū habet uitā eternā: qui autē incredulus est filio n̄ uidebit uitam. sed ira dei manet sup̄ eū.

Et ergo cognouit ihs quia audierunt pharisei q̄a ihs plures discipulos facit et baptizat qm̄ iohes. quāquā ihs non baptizaret sed discipuli eius. Reliqt iudeam et abiit iterum in galileam. Oportebat autē eum t̄nsire p̄ samariā. Venit ergo in ciui-

i. xxviii
d̄. xi
l. x

i. xxviii

i. xxx
d̄. cxi
l. xxviii

i. xxxi

i. xxxii
d̄. cxviii

i. xxxii

i. xxx
d̄. cxvii
l. vii

i. xxxi
d̄. cxviii
l. viii

i. xxxii

l. viii

l. viii

tatem samarie que dicitur si-
 char: iuxta prethum quod dedit
 iacob ioseph filio suo. Erat autē
 fons iacob. Ihs ergo fatigatus ex tra-
 nere: sedebat sic sup fontē. Hora
 erat quasi sexta. Venit mulier
 de samaria haurire aquā. Dicit
 ei ihs. Da michi bibere. Discipuli
 enī eius abierant in ciuitatē: ut
 cibos emerent. Dicit ergo ei muli-
 er. Illa samaritana. Quomodo
 tu iudeus cū sis bibere a me pos-
 cis. que sum mulier samaritana.
 Non enī couerunt iudei samari-
 tans. Respondit ihs: et dixit
 ei. Si scires donū dei. et quis est
 qui dicit tibi da michi bibere: tu
 forsitan petisses ab eo aquā uiuā.
 Dicit ei mulier. Dñe neq; in quo
 haurias habes: et puteus altus
 est. Vnde ergo habes aquā ui-
 uam: nunquid tu maior es pa-
 tre nrō iacob qui dedit nobis
 puteum. et ipse ex eo bibit et
 filij eius et pecora eius. Respō-
 dit ihs: et dixit ei. Omnis qui
 bibit ex aqua hac: fiet iterū.
 Qui autē biberit ex aqua quā
 ego dabo ei. non sitiet unquā.
 sed aqua quā ego dabo ei. fiet
 in eo fons aque salientis in uitā
 eternā. Dicit ad eum mulier.
 Dñe da michi hanc aquā: ut nō
 sitiet. neq; ueniam huc hauri-
 re. Dicit ei ihs. Uade uoca ui-
 rum tuū: et ueni huc. Respō-
 dit mulier: et dixit. Non ha-
 beo uirū. Dicit ei ihs. Bene

dixisti: quia non habeo uirum.
 Quinq; enī uiros habuisti: et
 nunc quē habes non est tuus
 uir. Hoc uere dixisti. Dicit ei
 mulier. Dñe uideo quia ppha
 es tu. Patres nrī in monte hoc
 adorauerunt: et uos dicitis quā
 in hierosolimis est locus ubi ad-
 orare oportet. Dicit ei ihs. Mu-
 lier crede michi: quia ueniet
 hora quando neq; in monte
 hoc neq; in hierosolimis adora-
 bitis patre. Vos adoratis quōd nesc-
 itis. nos adoramus quōd scimus.
 quā salus ex iudeis est: sed uenit
 hora et nunc est quando ueri
 adoratores adorabunt patrem
 in spū et ueritate. Nam et pa-
 ter tales querit: qui adorent
 eum. Spūs est dñs: et eos qui ado-
 rant eum in spū et ueritate o-
 portet adorare. Dicit ei mulier.
 Scio quā messias uenit: qui dici-
 tur xp̄c. Cum ergo uenerit:
 ille nobis annuntiabit omnia.
 Dicit ei ihs. Ego sum: qui lo-
 quor tecū. Et continuo uenerūt
 discipuli eius: et mirabantur quā
 cū muliere loquebatur. nemo
 tamen dixit quōd queris aut quōd
 loqueris cū ea. Reliqua autem
 hydriā suā mulier: et abiit
 in ciuitatē. et dicit illis homi-
 nib; .Uenite uidite hominē:
 qui dixit michi omnia quecūq;
 feci. Nunquid ipse est xp̄c? Exi-
 erunt de ciuitate: et uenie-
 bant ad eū. Interea rogabant

eum discipuli: dicentes. Rabbi mā
duca. Ille autē dixit eis. Ego ci
bum habeo manducare: quem
uos non scitis. Dicebant ergo
discipuli eius adiuuare. Numquid
aliquis attulit ei manducare?
Dicit eis ihs. Meus cibus est: ut
faciam uoluntatē eius qui mi
sit me ut perficiam opus ei. Nō
ne uos dicitis quod adhuc quatu
or menses sunt. et messis uenit?
Ecce dico uobis. Leuate oculos
uostros et uidete regiones quae albe
sunt iam ad messē. et qui me
rit mercedē accipit. et congre
gat fructū in uitā eternā. ut
et qui seminat simul gaude
at. et qui metit. In hoc enim est
uerbū uerū: quia alius est qui
seminat. et alius est qui metit.
Ego misi uos metere: quod uos nō
laborastis. Alij laborauerunt
et uos in labore eorū introistis.
Ex ciuitate autē illa multi credi
derunt in eum samaritanorū:
propter uerbū mulieris testimoni
um prohibentis. quia dixit michi
omnia quecūq; feci. Cum uenis
sent ergo ad illum samaritani:
rogauerunt eum ut ibi mane
ret. et mansit ibi duos dies. Et
multo plures crediderunt in
eum propter sermonē eius: et mu
lieri dicebant. quia iam non
propter tuā loquelam credimus.
Ipsi enim audiuiimus: et scimus
quia hic est uere saluator
mundi.

Post duos autē dies exiit inde:
et abiit in galileam. Ipse enim
ihs testimoniū prohibuit: quia
propheta in sua patria honore non
habet. Cum ergo uenisset in
galileam: excepunt eū galilei.
cum omnia uidissent que fece
rat hierosolymis in die festo. Et
ipsi uenerant ad diem festum.
Venit ergo iterū in chana gali
lee: ubi fecit aquā uinū. Et erat
quidam regulus cuius filius in
firmabatur capharnaū. Hic cū
audisset quod ihs adueniret a iu
dea in galileā: abiit ad eum:
et rogabat eum ut descende
ret et sanaret filiū eius. Incipi
ebat enim mori. Dixit ergo ihs
ad eum. Nisi signa et prodigia
uideritis: non creditis. Dicit
ad eum regulus. Dñe descende:
priusquā moriatur filius meus.
Dicit ei ihs. Vade filius tuus ui
uit. Credidit homo sermōni
quē dixit ei ihs: et ibat. Iam
autē eo descendente: serui oc
currerunt ei. et nunciauerunt
dicentes quia filius eius uiuere.
Interrogabat ergo horā ab eis:
in qua melius habuerit. Et
dixerunt ei: quia heri hora
septima reliquit eum febris. Co
gnouit ergo pater quia illa
hora erat in qua dixit ei ihs
filius tuus uiuit: et credidit
ipse et domus eius tota. Hoc
iterū scdm signū fecit ihs:
cū uenisset a iudea in galileā.

S. lxxxviii
d. lxx
lxxxvii
Post hec erat dies festus iude-
 orum: et ascendit ihs hiero-
 solimā. Est hierosolimis sup
 pbatica piscina que cognomi-
 natur hebraice bechsaïda: qñ
 q; porticus habens. In his iace-
 bat multitudo magna languē-
 tum: cecorū. claudorū. arido-
 rum. expectantiū aque motū.
 Angls enī scdm tempus descē-
 debat in piscinā: et mouebat
 aqua. Et quicūq; prior descen-
 disse in piscinā post motionē
 aque: sanus fiebat a quacumq;
 detinebat infirmitate. Erat au-
 tem quidā homo ibi: triginta
 octo habens annos infirmita-
 te sua. Hunc autē cum uidis-
 set ihs iacentē. et cognouisset
 quia iam multū tēpus habe-
 ret: dicit ei. Vis sanus fieri?
 Respondit ei languidus. Dñe
 hominē non habeo: ut cū tur-
 bata fuerit aqua mittat me
 in piscinā. Dum uero enī ego:
 alius ante me descendit. Dicit
 ei ihs. Surge tolle grabatum
 tuū: et ambula. Et statim sa-
 nus factus est homo: et sustu-
 lit grabatū et ambulabat.
 Erat autē sabbatū in illa die.
 Dicebant ergo iudei: illi qui
 sanatus fuerat. Sabbatū est.
 Non licet tibi tollere graba-
 tū tuū. Respondit eis. Qui
 me fecit sanum: ille michi
 dixit. Tolle grabatū tuū et
 ambula. Interrogauerunt

lxxxviii

 lxx
 d. lxxvi
 lxxvi

ergo eū. Quis est ille homo qui
 dixit tibi tolle grabatū tuū et
 ambula? Is autē qui sanus fue-
 rat effectus: nesciebat q̄s esset.
 Ihs autē declinauit: turba con-
 stituta in loco. Postea inuenit
 eū ihs in templo: et dixit illi.
 Ecce sanus factus es. Iam noli
 peccare: ne deterius tibi aliqd
 contingat. Abijt ille homo
 et nuntiavit iudeis: q̄a ihs es-
 set qui fecit eū sanū. Propte-
 rea p̄sequebant iudei ihm:
 q̄a hec faciebat in sabbato. Ihs
 autē respondit eis. Pater meus
 usq; modo opat̄: et ego opor.
 Propterea ergo magis querebāt
 eum iudei interficere: q̄a non
 solum soluebat sabbatū. sed et
 patrē suū dicebat dñm. equalē
 se faciens deo. Respondit itaq;
 ihs: et dixit eis. Amen amen
 dico uobis: n̄ potest filius a se
 facere quicquā. nisi qd̄ uide-
 rit patrē facientē. Quicūq; enī
 ille fecerit: hec et filius simili-
 ter facit. Pater enī diligit filiū:
 et omnia demonstrat ei que
 ipse facit. et maiora his de-
 monstrabit ei opa. ut uos mi-
 remin. Sicut enī pater susci-
 tat mortuos et uiuificat: sic
 et filius quos uult uiuificat.
 Neq; enī pater iudicat quē-
 quēquā. sed iudiciū omne
 dedit filio: ut om̄s honorifi-
 cent filiū sicut honorificant
 patrē. Qui n̄ honorificat fili-

i. xli
 tum: non honorificat patrem qui
 misit illum. **A**m̄ am̄ dico uobis:
 quia qui uerbum meum audit et
 credit ei qui misit me habet ui-
 tam eternam. et in iudicium non
 uenit. sed transit a morte in ui-
 tam. **A**m̄ am̄ dico uobis: quia
 uenit hora et nunc est quando
 mortui audient uocem filii dei. ^{i. xliij}
 et qui audierint uiuent. ^{ab xxij}
 Si ^{l. xxviii}
 sicut enim pater habet uitam in se-
 metipso: sic dedit et filio uitam
 habere in semetipso. et pote-
 statem dedit ei et iudicium fa-
 cere. quia filius hominis est.
Nolite mirari hoc. quia uenit
 hora in qua omnes qui in mo-
 numentali sunt. audient uocem
 eius. et procedent: qui bona fe-
 cerunt in resurrectionem uite.
 qui uero mala egerunt in
 resurrectionem iudicij. **N**on
 possum ego a meipso facere
 quicquam. Sicut audio iudico.
 et iudicium meum iustum est.
Quia non quero uoluntatem me-
 am. sed uoluntatem eius qui mi-
 sit me. ^{i. xliij}
 Si ego testimonium prohi-
 beo de me: testimonium meum
 non est uerum. ^{ab xxij}
 Alius est qui testi-
 monium prohibet de me: et scio
 quia uerum est testimonium
 quod prohibet de me. Vos misistis
 ad iohannem: et testimonium prohi-
 buit ueritati. ^{l. xxviii}
 Ego autem non
 ab homine testimonium accipio:
 sed hec dico ut uos salui sitis.
 Ille erat lucerna ardens et lu-
^{i. xliij}
^{ab xxij}
^{l. xxviii}
^{l. xxviii}

cent: uos autem uoluntis exultare
 ad horam in luce eius. Ego autem
 habeo testimonium manus iohanne.
 Opa enim que dedit michi pater
 ut perficiam ea: ipsa opa que ego
 facio testimonium probant de me.
 quia pater me misit. Et qui mi-
 sit me pater: ipse testimonium
 probat de me. **N**eq; enim uocem eius
 unquam audistis: neq; speciem eius
 uidistis. Et uerbum eius non ha-
 betis in uobis manens: quia que
 misit ille. huic uos non creditis.
Scrutamini scripturas: quia uos
 putatis in ipsis uitam eternam ha-
 bere. Et ille sunt que testimo-
 nium probant de me: et non uul-
 tis uenire ad me ut uitam habea-
 tis. **C**laritatem ab hominibus non ac-
 cipio: sed cognoui uos quia dile-
 ctionem dei non habetis in uobis. Ego
 ueni in nomine patris mei et
 non accepistis me: si alius uenerit
 in nomine suo. illum accipietis.
Quomodo potestis uos credere qui
 gloriam ab invicem accipitis. et glo-
 riam que a solo est deo non queri-
 tis? **N**olite putare quia ego ac-
 cusaturus sum uos apud patrem.
 Est qui accusat uos: moyses in
 quo speratis. Si enim crederetis mo-
 ysi: crederetis forsitan et michi.
 De me enim ille scripsit. Si autem
 illius litteris non creditis. quomodo
 uerbis meis credetis?

^{i. xliij}
^{ab xxij}
^{l. xxviii}
^{l. xxviii}
Post hec abiit ihs trans mare
 galilee quod est cyberiadis: et se-
 quebatur eum multitudo ma-

Jvi.

gna. quia uidebant signa que
 faciebat sup his qui infirmaban-
 tur. Subijt ergo in montē ihs:
 et ibi sedebat cū discipulis suis.
 Erat autē pximū pascha: dies
 festus iudeorū. Cum subleuasset
 ergo octos ihs. et uidisset quia
 multitudo maxima uenit ad
 eū: dicit ad philippū. Vnde e-
 memus panes ut manducent
 hij: hoc autē dicebat tēptans
 eū. Ipse enī sciebat qd esset fa-
 cturus. Respondit ei philippus.
 Ducentorū denariorum pa-
 nes n̄ sufficiunt eis: ut unus
 qsq; modicū qd accipiat. Di-
 cit ei unus ex discipulis eius:
 andreas frater symonis petri.
 Est puer unus hic: qui habet
 qnq; panes hordeaceos. et du-
 os pisces. Sed hec qd sunt in-
 ter tantos: Dixit ergo ihs. Fa-
 cite homines discūbere. Erat
 autē fenū multū in loco. Dis-
 cubuerunt ergo uiri: nume-
 ro quasi qnq; milia. Accepit
 ergo ihs panes: et cum grās
 egisset. distribuit discūben-
 tib; . Similiter et expiscibus:
 quantū uolebant. Vt autē
 impleti sunt: dixit discipulis
 suis. Colligite que supaue-
 runt fragmenta: ne peant.
 Collegerunt ergo: et imple-
 uerunt duodecim cophinos
 fragmentorū ex qnq; panib;
 hordeacis et duob; piscibus.
 que supfuerunt his q man-

ducauerant. Illi ergo homines
 cū uidissent qd fecerat signū:
 dicebant qd hic est uere ppha
 qui uenturus est in mundū.
 Ihs ergo cū cognouisset qd uen-
 turi essent ut rapent eū et fa-
 cerent eū regē. Fugijt iterū in
 monte ipse solus. Vt autē sero
 factū est: descendebant discipuli
 eius ad mare. Et cū ascendisset
 nauim: uenerunt tñs mare in
 capharnaū. Et tenebre iam
 facte erant: et n̄ uenerat ad
 eos ihs. Mare autē uento ma-
 gno flante exurgebat. Cum
 remigassent ergo qsi stadia
 uiginti qnq; aut triginta: ui-
 dent ihm ambulante supra
 mare et pximū nauim fieri. et
 timuerunt. Ille autē dicit eis.
 Ego sum. Nolite timere. Volu-
 erunt ergo accipere eū in nauim:
 et statim fuit nauis ad terram
 in quā ibant. Altera die turba
 que stabat trans mare: uidit
 quia nauicula alia n̄ erat ibi
 nisi una. et quia n̄ introisset
 cū discipulis suis ihs in nauē.
 soli discipuli eius abissent. Alie
 uero supuenerunt naues aty-
 beriade: iuxta locū ubi man-
 ducauerant panē grās agentes
 dño. Cum ergo uidisset tba
 qd ihs n̄ esset ibi neq; discipuli
 eius: ascendent nauiculas et
 uenerūt capharnaū querētēs
 ihm. Et cum inuenissent eū
 tñs mare: dixerunt ei. Rabbi.

i xlviij
 qd xlviij
 qd xliij

i xlviij
 qd xlviij
 qd xlvi
 f xlviij
 i xlviij
 qd xlviij
 qd xlviij
 f xlviij

i li
 qd li
 qd lxvii

i liij

i l

quando huc uenisti: Respo-
dit eis ihs: et dixit. Am̄ am̄ di-
co uobis. queritis n̄ quia uidistis
signa: sed q̄a manducaastis ex pa-
nib; et saturati estis. Opamini n̄
cibū qui p̄it. sed qui p̄manet in
uitā eternā: quē filius hominis
uobis dabit. Hunc em̄ pater si-
gnauit d̄s. Dixerunt ergo ad
eum. Quid faciemus ut opem̄
opa dei? Respondit ihs: et di-
xit eis. Hoc est opus dei: ut cre-
datis in eū quē misit ille. Dixe-
runt ergo ei. Qd̄ ergo tu facisti
gnū ut uideam̄ et credamus t̄:
quid oparis? Patres n̄ri man-
ducauerunt manna in deser-
to: sicut scriptū est. panem de
celo dedit eis manducare. Di-
xit ergo eis ihs. Am̄ am̄ dico
uob: non moyses dedit uobis
panē de celo. sed pater m̄s dat
uobis panē de celo uerū. Pa-
nis em̄ dei est: qui descendit de
celo. et dat uitā mundo. Dixerūt
ergo ad eū. Dñe da nob̄ semp̄ pa-
nem hunc. Dixit autē eis ihs.
Ego sum panis uitę. Qui uenit
ad me n̄ esuriet. et qui credit
in me non sitiet unquā: sed di-
xi uobis quia et uidistis me n̄
credidistis. Omne qd̄ dat michi
pater ad me ueniat: et eū qui
uenit ad me n̄ eiciam foras. Q̄a
descendi de celo n̄ ut faciā uo-
luntatē meā. sed uoluntatē ei
qui misit me. Hęc est autē uo-
luntas eius qui misit me patris:

ut omne qd̄ dedit michi n̄ p̄dam
ex eo. sed resuscitē illū in nouis-
simo die. Hęc est em̄ uoluntas
patris mei qui misit me: ut om̄s
qui uidet filiū et credit in eum
habeat uitā eternā. et resuscita-
bo ego eū in nouissimo die. Mur-
murabant ergo iudei de illo q̄a
dixisset ego sum panis qui de ce-
lo descendi: et dicebant. Nonne
hic est ihs filius ioseph cui nos
nouimus patrē et matrē? Quo-
modo ergo dicit hic q̄a de celo
descendi? Respondit ergo ihs: et
dixit eis. Nolite murmurare in-
in uicē. Nemo potest uenire ad
me nisi pater qui misit me tra-
xerit eum: et ego resuscitabo eū
in nouissimo die. Est scriptum
in iphis. Et erunt om̄s docibi-
les dei. Om̄s qui audiuit a pa-
tre et didicit. uenit ad me: non
q̄a patrē uidit quisquā nisi il-
qui est a deo. hic uidit patrem.
Am̄ am̄ dico uobis: qui credit in
me habet uitā eternā. Ego sū
panis uitę. Patres ur̄i manduca-
uerunt manna in deserto: et
mortui sunt. Hic est panis de
celo descendens: ut si quis ex ip-
so manducauerit n̄ moriatur.
Ego sum panis uiuus: qui de
celo descendi. Si quis manduca-
uerit ex hoc pane: uiuet me-
ternū. Et panis quē ego dabo:
caro mea est p̄ mundi uita. Li-
tigabant ergo iudei: ad inuicē
dicentes. Quomodo potest hic

i luy
d̄ chxi
d̄ lxxviii

i luy

i luy
d̄ chxi
d̄ l
lxxviii

i lxx

i lxx
d̄ chxi
lxxviii

i lxxi

i lxxi
d̄ chxxii
d̄ chxxv
lxxviii

i lxxii

i lxx
d̄ chxxii
d̄ chxxv
lxxviii

i lxxi

i lxxi
d̄ chxxii
d̄ chxxv
lxxviii

i lxxii

i lxxv
d̄ chxxii
d̄ chxxv
lxxviii

i lxxvi

nobis carnē suā dare ad man-
 ducandū: Dixit ergo eis ihs.
 Am̄ am̄ dico uobis: nisi mandu-
 caueritis carnē filij hominis et
 biberitis ei sanguinē. n̄ habebi-
 tis uitā in uob. Qui manducat
 meā carnē et bibit meū san-
 guinē habet uitā eternā: et
 ego resuscitabo eū in nouissimo
 die. Caro enī mea uere est cibus:
 et sanguis m̄s uere est potus.
 Qui manducat meā carnē et bi-
 bit meū sanguinē: in me ma-
 net et ego in illo. Sicut misit
 me uiuens pater. et ego uiuo
 ppter patrē: et qui manducat
 me et ipse uiuet propter me.
 Hic est panis qui de celo descē-
 dit. Non sicut manducauerūt
 patres ur̄i manna: et mortui
 sunt. Qui manducat hunc pa-
 nē: uiuet in eternū. Hec dixit
 in sinagoga: docens in caphar-
 naum.

i lxxv
 d̄ cxxxviii
 d̄ cxxxv
 l̄ cxxxvi

i lxxvii

Multi ergo audientes ex disci-
 pulis ei: dixerunt. Durus est
 hic sermo. Et quis potest eū au-
 dire? Sciens autē ihs apud se-
 metipsū quia murmurarent
 de hoc discipuli eius: dixit eis.
 Hoc uos scandalizat: Si ergo
 uideritis filiū hominis ascen-
 dentē ubi erat prius. Sp̄s est
 qui uiuificat: caro n̄ p̄dest
 quicquā. Verba que ego lo-
 cutus sum uobis: spiritus et
 uita sunt. Sed sunt quidā
 ex uobis: qui non credunt.

i lxxviii
 d̄ cxxxix
 d̄ cxxxix
 l̄ cxxxix
 i lxxx
 d̄ cxxxix
 d̄ cxxxix

i lxxxi

Sciebat enī ab initio ihs qui
 essent n̄ credentes: et quis tra-
 diturus esset eum. Et dicebat.
 Propterea dixi uobis: quia ne-
 mo potest ad me uenire. nisi
 fuerit ei datū a patre meo.
 Ex hoc multi discipulorū ei
 abierunt retro: et iam n̄ cū
 illo ambulabant. Dixit ergo
 ihs ad duodecim. Nunquid et
 uos uultis abire? Respondit
 ergo ei symon petrus. Dñe ad
 quē ibimus? Verba uite eter-
 ne habes: et nos credimus et
 cognouimus quia tu es xp̄c fi-
 lius dei uiui. Respondit eis
 ihs. Nonne ego uos duode-
 cim elegi. et ex uobis unus di-
 abolus est? Dicebat autē iu-
 dam symonis scariothen. Hic
 enī erat traditurus eū: cum
 esset unus ex duodecim.

i lxxxii

i lxxxiii
 d̄ cxxxix
 d̄ lxxxiii
 l̄ cxxxiii

i lxxxv

Post hec autē ambulabat
 ihs in galileā. Non enī uo-
 lebat in iudeam ambulare:
 quia querebant eū iudei
 interficere. Erat autē in pro-
 ximo dies festus iudeorū: sce-
 nophegia. Dixerunt ergo ad
 eum fratres eius. Transi hīc
 et uade in iudeā: ut discipuli
 tui uideant opa tua que fa-
 cis. Nemo quippe in occulto
 quid facit: et querit ipse in
 palam esse. Si hec facis: ma-
 nifesta te ipsū mundo. Neq;
 enī fr̄s eius credebant in eū.
 Dicit ergo eis ihs. Temp̄ meū

J. viij.

nondum aduenit: tempus autem
 ur̄m semp̄ est paratū. Non po-
 test mundus odisse uos. Me
 autē odit: quia ego testimoni-
 um p̄hibeo de illo. q̄a opa ei⁹
 mala sunt. Vos ascendite ad
 diem festū hunc: ego n̄ ascen-
 do ad diem festū istum. q̄a me-
 um tempus nondū impletū est.
 Hec cum dixisset: ipse māsit
 in gableā. Ut autem ascende-
 runt fr̄s ei⁹: tunc et ipse ascē-
 dit ad diem festū non manife-
 ste. sed quasi in occulto. Iudei
 ergo querebant eū in die festo:
 et dicebant. Vbi est ille? Et
 murmur multū erat de eo in
 turba. Quidā enī dicebant
 quia bonus est: alij autē dice-
 bant. non. sed seducit turbas.
 nemo tamen palam loqueba-
 tur de illo p̄pter metū iudeorū.
 Iam autē die festo mediante:
 ascendit ihs in templū et do-
 cebat. et mirabantur iudei di-
 centes. Quom̄ hic literas scit
 cū non didicerit? Respondit
 eis ihs: et dixit. Mea doctrina
 n̄ est mea: sed eius qui misit
 me. Si quis uoluerit uolunta-
 tē eius facere: cognoscat de do-
 ctina utrū ex deo sit. an ego
 a me ipso loquar. Qui a se met-
 ipso loquitur gl̄iam p̄p̄am que-
 rit: qui autē querit gl̄iam ei⁹
 qui misit illū. hic uerax ē. et
 iniusticia n̄ est in illo. Nonne
 moyses dedit uob legem. et

nemo ex uobis facit legē? Quid
 me queritis interficere? Respo-
 dit turba: et dixit. Demonium
 habes. Quis te querit interfice-
 re? Respondit ihs: et dixit eis.
 Unum opus fecit et om̄s mirami-
 ni. Propterea moyses dedit uo-
 bis circumcisionē. n̄ quia ex moy-
 se ē. sed ex patribus: et in sabba-
 to circūciditis hominē. Si circū-
 cisionē accipit homo in sabba-
 to ut n̄ soluat lex moysi. michi
 indignamini q̄a totū hominē
 sanum feci in sabbato? Nolite
 iudicare sc̄dm faciē: s; iustum
 iudiciū iudicate. Dicebant ḡ
 quidā ex hierosolimis. Nonne
 hic ē. quē querunt interficere.
 et ecce palam loquitur. et nichil
 ei dicunt: nunquid uere cogno-
 uerunt p̄ncipes q̄a hic est xp̄c?
 Sed hunc scimus unde sit: xp̄c
 autē cū uenerit nemo scit unde
 sit. Clamabat ḡ docens in tē-
 plo ihs: et dicens. Et me scitis
 et unde sum scitis. et a me ipso
 n̄ ueni: sed est uerus qui misit
 me. quē uos n̄ scitis. Ego scio eū
 q̄a ab ipso sum: et ipse me mi-
 sit. Querebant ergo eū appre-
 hendere: et nemo misit in il-
 lū manus q̄a n̄dum uenerat
 hora ei⁹. De turba autē multi
 crediderunt in eū: et dicebāt.
 Xp̄c cum uenerit. nunquid
 plura signa faciet quā quē
 hic facit? Audierunt phari-
 sei turbā murmurantem de

lxxvi
 d̄ cxx
 lxxvii

lxxvii
 d̄ cxx
 d̄ cxxviii
 lxxviii

lxxviii

i lxxxviii
 an
 d'clxxxviii
 lxxxviii
 i lxxxv

i lxxxv

i lxxxviii
 d'clxxxviii

i lxxxviii

i lxxxviii
 an
 d'clxxxviii
 lxxxviii

i lxxxv

illo hec. Et miserunt pontifi-
 ces et pharisei ministros ut ap-
 prebenderent eum. Dixit ergo
 ihs. Adhuc modicum tempus
 uobiscum sum: et uado ad eum
 qui misit me. Quereis me et
 non inuenietis: et ubi sum ego
 uos non potestis uenire. Dixerunt
 ergo iudei ad semetipsos. Quo
 hic iturus est. quia non inueniemus
 eum: nunquid in dispersione gentium
 iturus est. et docurus gentes?
 Quis est hic sermo quem dixit. que-
 ritis me et non inuenietis. et ubi
 sum ego uos non potestis uenire?
 In nouissimo autem die magno
 festiuitatis: stabat ihs et clama-
 bat dicens. Si quis sitit: ueniat
 ad me et bibat. Qui credit in me:
 sicut dicit scriptura. flumina
 de uentre eius fluent aque uive.
 hoc autem dixit de spiritu: quem ac-
 cepturi erant credentes in eum.
 Nondum enim erat spiritus datus: quia
 ihs nondum fuerat glorificatus.
 Ex illa ergo turba cum audissent
 hos sermones eius: dicebant hic
 est uere propheta. alij dicebant
 hic est christus. Quidam autem dice-
 bant. Nunquid a galilea christus
 uenit: nonne scriptura dicit.
 quia ex femine dauid. et de beth-
 leem castello ubi erat dauid
 uenit christus? Dissensio itaque fa-
 cta est in turba propter eum. Qui-
 dam autem ex ipsis uolebant ap-
 prebendere eum: sed nemo misit
 super illum manum. Venerunt ergo

ministri ad pontifices et pharise-
 os: et dixerunt eis illi. Quare non
 adduxistis eum? Responderunt
 ministri. Nunquam sic locutus est
 homo: sicut hic homo. Respon-
 derunt ergo eis pharisei. Nunquid
 et uos seducti estis: nunquid aliquis
 ex principibus credidit in eum. aut
 ex phariseis? Sed turba hec que
 non nouit legem: maledicti sunt.
 Dicit nicodemus ad eos: ille qui
 uenit ad eum nocte. quomodo erat
 ex ipsis? Nunquid lex nostra iudicat
 hominem. nisi audierit ab ipso
 patre. et cognouerit quod faciat?
 Responderunt et dixerunt ei.
 Nunquid et tu galileus es? Scru-
 tare et uide quia propheta a galilea
 non surgit. Et reuersi sunt unusquisque
 in domum suam.

Ihs autem prexit in montem oliue-
 ti. et diluculo iterum uenit in
 templum: et omnis populus uenit
 ad eum. et sedens docebat eos.
 Adducunt autem scribe et pha-
 risei mulierem in adulterio de-
 prehensam: et statuerunt eam
 in medio. et dixerunt ei. Ma-
 gister. hec mulier modo depre-
 hensa est. in adulterio. In lege
 autem moyses mandauit nobis:
 huiusmodi lapidare. Tu uero quod
 dicis? Hec autem dicebant temp-
 tantes eum: ut possent accusare
 eum. Ihs autem inclinans se deor-
 sum: digito scribebat in terra.
 Cum autem perseuerarent interro-
 gantes eum: erexit se et dixit

eis. Qui sine peccato est. ut in: p̄m̄
 in illā lapidē mittat. Et iterum
 se inclmans: scribebat in terrā. <sup>i lxxxvii
ad cxi
lxxxviii
lxxij</sup>
 Audientes autē unus post unū
 exhibant. incipientes a seniorib;
 et remansit ihs solus et mulier
 in medio stans. Erigens autem
 se ihs: dixit ei. Mulier ubi st̄
 qui te accusabant: nemo te cō
 dēpnauit: Que dixit. Nemo
 dñe. Dixit autē ei ihs. Nec ego
 te condēpnabo. Vade: et am
 plius iam noli peccare. Iterū
 ergo locutus est eis ihs: dicens.
 Ego sum lux mundi. Qui seq̄t̄
 me n̄ ambulat in tenebris: sed
 habebit lucē uitę. Dixerunt
 ergo pharisei. Tu de te ipso testi
 moniū phibes: Testimonium
 tuū n̄ est uerū. Respondit ihs:
 et dixit eis. Et si ego testimoni
 um phibeo de me ipso: uerū
 est testimoniū meū. q̄a scio un
 de ueni aut quo uado. Vos au
 tē nescitis unde uenio aut quo
 uado. Vos scdm carnē iudica
 tis: ego n̄ iudico quēqm̄. Et si
 iudico ego: iudiciū meū ue
 rum est. quia solus non sū. sed
 ego et qui misit me pater. Et
 in lege ur̄a scriptū est: q̄a duo
 rū hominū testimoniū uerū
 est. Ego sum qui testimoniū p
 hibeo de me ipso: et testimoniū
 phibet de me qui misit me pa
 ter. Dicebant ergo ei. Vbi est
 pater tuus? Respondit ihs.
 Neq; me scitis: neq; patrē meū.

i lxxxvi
 ad cxi
 lxxxviii

Si me sciretis: forsitan et patrē
 meū sciretis. hec uerba locut̄
 est ihs in gazophilatio docens
 in tēplo: et nemo apprehendit
 eū quia necdū uenerat hora ei.

Dixit ergo iterū eis ihs.
 Ego uado et queretis me: et
 in peccato ur̄o moriemini. Quo
 ego uado: uos non potestis ue
 nire. Dicebant ergo iudei. Nū
 quid interficiet semetipsum.
 quia dicit quo ego uado uos
 non potestis uenire: Et dice
 bat eis. Vos de deorsū estis: ego
 de sup̄nis sum. Uos de mundo
 hoc estis: ego non sum de hoc
 mundo. Dixi ergo uobis quia
 moriemini in peccatis ur̄is. Si
 enī n̄ credidistis quia ego sum:
 moriemini in peccatis ur̄is. Di
 cebant ergo ei. Tu quis es? Di
 cit eis ihs. Principiū qui et lo
 quor uobis. multa habeo de
 uobis loqui et iudicare: sed q̄
 misit me uerax est. et ego que
 audiui ab eo hec loquor in mū
 do. Et n̄ cognouerunt: q̄a pa
 trē eis dicebat. Dicebat ergo eis
 ihs. Cum exaltaueritis filiū
 hominis. tunc cognoscetis q̄a
 ego sum. et a me ipso facio ni
 chil: sed sicut docuit me pa
 ter hec loquor. et qui me mi
 sit mecū est. Non reliq̄d me
 solū: quia ego que placita st̄
 ei facio semp. Hec illo loquente:
 multi crediderunt in eū. Di
 cebat ergo ihs ad eos qui credi

derunt ei iudeos. Si uos man-
 seritis in sermone meo: uere
 discipuli mei estis. et cognos-
 cetis ueritatē: et ueritas libe-
 rabit uos. Responderunt ei.
 Semen abrahe sumus: et nemi-
 m seruumus unquā. Quo-
 modo tu dicis liberi eritis? Re-
 spondit eis ihs. Amm dico
 uobis: quia omnis qui facit pec-
 catū seruus est peccati. Seruus
 autē n̄ manet in domo in eter-
 num: filius manet in eternū.
 Si ergo uos filius liberauerit:
 uere liberi eritis. scio quia fi-
 lij abrahe estis: sed queritis me
 interficere quia sermo meus non
 capit in uobis. Ego quod uidi apud
 patrem loquor: et uos que uidistis
 apud patrem uirum facitis. Respo-
 derunt: et dixerunt ei. Pater
 noster abraham est. Dicit eis
 ihs. Si filij abrahe estis: opa a-
 brahe facite. Nunc autē que-
 ritis me interficere: hominē
 qui ueritatē uobis locutus sū
 quā audiui a deo. Hoc abra-
 ham n̄ fecit. Vos facitis opera
 patris uiri. Dixerunt itaq; ei.
 Nos ex fornicationē n̄ sumus
 nati. Unū patrem habemus de-
 um. Dixit ergo eis ihs. Si deus
 pater uester esset: diligeretis
 utiq; me. Ego enim ex deo pro-
 cessi: et ueni. Neq; enim a me ip-
 so ueni: sed ille me misit. Qua-
 re loquelā meā non cognosci-
 tis: quia n̄ potestis audire ser-

monē meū. Vos ex patre diabo-
 estis: et desideria patris uiri uul-
 tis facere. Ille homicida erat ab
 initio et in ueritate n̄ stetit: quia
 n̄ est ueritas in eo. Cum loquitur
 mendaciū ex proprijs loquitur: quia
 mendax est et pater eius. Ego
 autē quia ueritatē dico: n̄ credi-
 tis michi. Quis ex uobis arguit
 me de peccato: si ueritatē dico
 quare uos non creditis michi?
 Qui est ex deo: uerba dei au-
 dit. Propterea uos n̄ auditis: quia
 ex deo n̄ estis. Responderunt igitur
 iudei: et dixerunt ei. Non-
 ne benedicimus nos quia sama-
 ritanus es tu. et demoniū ha-
 bes? Respondit ihs. Ego non
 habeo demoniū: sed honori-
 fico patrem meū. Et uos in hono-
 ratis me. Ego autē n̄ quero
 gloriam meā. Est qui querat:
 et iudicet. Amm dico uobis:
 si quis sermonē meū seruauerit:
 mortē non gustabit in eternū
 Dixerunt ergo iudei. Nunc
 cognouimus: quia demoniū
 habes. Abraham mortuus est
 et ioseph. et tu dicis si quis ser-
 monē meū seruauerit. n̄ gusta-
 bit mortē in eternū: nunquid
 tu maior es patre nro abra-
 ham qui mortuus est: et ioseph
 mortui sunt. Quē tempus fa-
 cis? Respondit ihs. Si ego glo-
 rifico me ipsum: gloria mea
 nichil est. Et pater meus quod glori-
 ficat me quē uos dicitis quia

deus noster est et n̄ cognouistis eū:
ego autē noui eū. Et si dixerō q̄a
n̄ scio eū: ero similis uob̄ men-
dax. Sed scio eū: et sermonē ei
seruo. Abrahā pater uester ex-
ultauit ut uideret diem meū:
et uidit et gauisus est. Dixerūt
ergo iudei ad eū. Quinquagin-
ta annos n̄dum habes. et abra-
ham uidisti? Dixit eis ihs. Am̄
am̄ dico uobis: ante q̄m abra-
ham fieret ego sū. Tulerunt
ergo lapides ut iacerent in eū:
ihs autē abscondit se et exiit
de templo. .ix.

T preteriens uidit hominē
cecū a natiuitate: et interro-
gauerunt eū discipuli sui dice-
tes. Rabbi quis peccauit hic.
aut parentes eius ut cecus nas-
ceretur? Respondit ihs. Neq;
hic peccauit neq; parentes eius:
sed ut manifestent̄ opa dei in
illo. Me oportet opari opa ei
qui misit me: donec dies est.
Ueniet nox: quando nemo
potest opari. Quā diu in mū-
do sum: lux sum mundi. Hec
cū dixisset: expuit in terrā
et fecit lutū ex sputo. et lini-
uit lutū sup̄ oculos ei. et dixit
ei. Vade laua in natatoria si-
loe: q̄d̄ interpretat̄ missus.
Abiit ergo et lauit: et uenit
uidens. Itaq; uicini et q̄ uide-
bant eū prius q̄a mendicauerat:
dicebant. Nonne hic ē qui se-
debat et mendicabat? Alij di-

cebant q̄a hic est: alij autē neq;
quā. sed similis est eius. ille ue-
ro dicebat q̄a ego sum. Dicebāt
ergo ei. Quomodo ap̄t̄ f̄ ocl̄i
tui? Respondit eis. Ille homo
qui dicit̄ ihs lutū fecit et unxit
oculos meos. et dixit m̄. Vade ad
natatoria siloe: et laua. Et abiit.
et lauit et uidi. Dixerunt ergo ei.
Vbi est ille? At. Nescio. Addu-
cunt eū ad phariseos: qui cecus
fuerat. Erat autē sabbatū q̄ndo
lutū fecit ihs: et apuit oculos ei.
Iterū ergo interrogabant eum.
pharisei: quom̄ uidisset. Ille
autē dixit eis. Lutū posuit m̄
sup̄ oculos: et laui et uideo. Di-
cebant ergo ex phariseis quidā.
Non est hic homo a deo: qui sab-
batū n̄ custodit. Alij dicebant.
Quom̄ potest homo peccator
hec signa facere? Et scisma
erat in eis. Dicunt ergo ceco
iterū. Tu quid dicis deo qui
apuit tibi oculos tuos? Ille au-
tem dixit: q̄a p̄pha est. Non
crediderunt ergo iudei de illo
q̄a cecus fuisset et uidisset: do-
nec uocauerunt parentes ei
qui uiderat. et interrogaue-
runt eū dicentes. Hic est fili-
us uester quē uos dicitis q̄a cecus
natus est: quom̄ ergo nunc
uidet? Responderunt eis pa-
rentes ei: et dixerunt. Scimus
q̄a hic est filius noster. et q̄a
cecus natus est: quom̄ autē
nunc uideat nescim̄ aut q̄s

ei apert octos nos nescim. Ipsu
 interrogate. Etate habet: ipse
 de se loquat. Hec dixerunt pa
 rentes ei: quia timebant iude
 os. Jam enim conspirauerant iu
 dei: ut si quis eu confiteret. xpm
 extra sinagogam fieret. Propte
 rea parentes eius dixerunt. qa
 etate habet. ipsu interrogate.
 Vocauerunt ergo rursum hominem
 qui fuerat cecus: et dixerunt
 ei. Da gliam deo. Nos nescim:
 qa hic homo peccator est. Dixit
 ergo ille. Si peccator est nescio.
 Vnu scio: qa cecus cum essem
 modo uideo. Dixerunt ergo
 illi. Quid fecit tibi: quomodo
 apert tibi octos? Respondit
 eis. Dixi uobis iam et audistis.
 Quid iteru uultis audire? Nu
 qd et uos uultis discipuli ei fieri?
 Maledixerunt ei: et dixerunt.
 Tu discipulus illius sis: nos autem
 moysi discipuli sumus. Nos
 scimus qa moysi locutus est
 ds: hunc autem unde sit nesci
 mus. Respondit ille homo: et
 dixit eis. In hoc enim mirabile
 est: qa uos nescitis unde sit. et
 apert meos octos. Scim autem
 quia peccatores deus non audit:
 sed si quis dei cultor est et uolu
 tate ei facit. hunc exaudit. A
 seculo non est auditu: qa apert
 quis octos cecus nati. Nisi esset
 hic a deo: non poterat facere qc
 qua. Responderunt: et dixe
 runt ei. In peccatis natus es tot?

et tu doces nos? Et eiecerunt eu
 foras. Audiuit ihs qa eiecerunt eu
 foras: et cum inuenisset eu dixit ei.
 Tu credis in filiu dei? Respon
 dit ille et dixit. Quis est dne ut
 credam eu? Et dixit ei ihs. Et
 uidisti eu: et qui loquitur tecum
 ipse est. At ille ait. Credo dne.
 Et prostratus adorauit eu. Et dixit
 ihs. In iudiciu ego in hunc mu
 dum ueni: ut qui non uident ui
 deant. et qui uident ceci fiant.
 Et audierunt ex pharisais qui
 cum ipso erant: et dixerunt ei.
 Nunquid et nos ceci sumus? Dixit
 eis ihs. Si ceci essetis: non haberetis
 peccatu. Nunc uero dicitis qa
 uidemus. peccatu urum manet.
 Amm dico uobis. qui non intrat
 postiu mouile ouiu. sed ascen
 dit aliunde: ille fur est et latro.
 qui autem intrat postiu pastor
 est ouiu. hunc ostiarum apert: et
 oues uoce ei audiunt. Et ipse
 oues uocat nominatim: et edu
 cit eas. Et cum ipse oues emise
 rit: ante eas uadit. Et oues il
 lu sequuntur qa sciunt uoce ei.
 alienu autem non sequuntur. sed
 fugiunt ab eo. qa non nouerunt
 uoce alienorum. Hoc puerbiu di
 xit eis ihs: illi autem non cognoue
 runt quid loqueretur eis.
Dixit ergo eis iteru ihs. Amm
 dico uobis: qa ego sum ostiu
 ouiu. Omnes quotquot uene
 runt fures sunt et latrones: sed non
 audierunt eos oues. Ego sum

ostium. Per me si quis introierit
saluabitur. et ingredietur et egre-
dietur: et pascua inueniet. Fur non
uenit nisi ut furetur et mactet
et perdat: ego ueni ut uitam habe-
ant et abundantiam habeant. Ego
sum pastor bonus. Bonus pastor
animam suam ponit pro ouibus suis.
Mercenarius autem et qui non est pa-
stor. cui non sunt oues proprie: ui-
det lupum uenientem et dimittit
oues et fugit. Et lupus rapit et
dispergit oues. Mercenarius autem
fugit quia mercenarius est: et non per-
tinet ad eum de ouibus. Ego sum
pastor bonus. et cognosco meas et
cognoscunt me meae. Sicut no-
uit me pater. et ego agnosco pa-
trē. Et animam meam pono pro
ouibus meis. Et alias oues habeo
quae non sunt ex hoc ouili: et illas
oportet me adducere et uocem
meam audient. et fiet unum ouil-
le et unus pastor. Propterea me
pater diligit quia ego pono ani-
mam meam: ut iterum sumam eam.
Nemo tollit eam a me: sed ego po-
no eam a meipso. Potestatem ha-
beo ponendi eam: et potestatem ha-
beo iterum sumendi eam. Hoc
mandatum accepi a patre meo.
Dissensio iterum facta est inter
iudeos: propter sermones hos. Di-
cebant autem multi ex ipsis. De-
monium habet: et insanit. Quid
eum auditis? Alij dicebant. haec
uerba non sunt demonium habent-
is. Nunquid demonium potest ce-

corum oculos aperire?
Facta sunt autem encenia in bie-
rosolimis et hiemps erat: et am-
bulabat ihesus in templo in porticu
salomonis. Circumdederunt ergo
eum iudei: et dicebant ei. Quousque
animam tuam tollis? Si tu es christus
dic nobis palam. Respondit eis
ihesus. Loquor uobis: et non creditis.
Opa quae ego facio in nomine pa-
tris mei. Haec testimonium prohibent
de me: sed uos non creditis quia non
estis ex ouibus meis. Oues meae uo-
cem meam audiunt. et ego cognos-
co eas. et sequuntur me: et ego ui-
tam eternam do eis. et non peribunt
in eternum. et non rapiet eas quisquam
de manu mea. Pater meus quod de-
dit michi manus omnibus est: et
nemo potest rapere de manu pa-
tris mei. Ego et pater unum sumus.
Sustulerunt lapides iudei: ut
lapidarent eum. Respondit eis
ihesus. Multa opa bona ostendi
uobis: ex patre meo. Propter
quod eorum opus me lapidatis? Re-
sponderunt ei iudei. De bono
ope non lapidamus te. sed de blas-
phemia: et quia tu homo cum sis.
facis te ipsum deum. Respondit
eis ihesus. Nonne scriptum est in
lege uestra quia ego dixi deus
estis? Si illos dixit deos ad quos
sermo dei factus est. et non potest
solum scriptura. quae pater sacri-
ficauit et misit in mundum. uos
dicitis quia blasphemus quia dixi
filius dei sum? Si non facio opa

lxx
d. cxi
lxxviii

lxx
d. cxi
lxxviii

patris mei. nolite credere michi.
 Si autē facio. et si michi non uul-
 tis credere opib; credite: ut cog-
 noscatis et credatis quia in me
 est pater et ego in patre. Quere-
 bant ergo eum apprehendere
 et exiit de manib; eorū: et abi-
 it iterum trans iordanem in eum
 locū ubi erat iohes baptizans
 p̄mum. et mansit illic. Et mul-
 ti uenerunt ad eum: et dicebāt
 q̄a iohes quidem signū fecit
 nullū. omnia autē quecūq; di-
 xit iohes de hoc uera erant: et
 multi crediderunt in eum. cxi.
Erat autē quidā languens la-
 zarus a bethama: de castello ma-
 rie et marthe sororis eius. Ma-
 ria autē erat que unxit dñm
 unguento. et extersit pedes eius
 capillis suis: cui frater lazarus
 infirmabat. Miserunt ergo so-
 rores ei ad eum: dicentes. Dñe
 ecce que amat infirmabatur.
 Audiens autē ihs: dixit eis. In-
 firmitas hec n̄ est ad mortē: sed
 p̄ gloria dei. ut glorificet̄ fili dei
 p̄ eum. Diligebat autē ihs mar-
 tham. et sororē eius mariam:
 et lazaru. Ut ergo audiuit q̄a
 infirmabat: tunc quidē man-
 sit in eodem loco duob; diebus.
 Deinde post hec: dicit discipulis
 suis. Eamus in iudeā iterū. Di-
 cunt ei discipuli. Rabbi. nunc que-
 rebant te iudei lapidare. et ite-
 rum uadis illuc? Respondit ihs.
 Nonne duodecim hore sunt diei:

si quis ambulauerit in die n̄ offē-
 dit q̄a lucē hui mundi uidet: si
 autē ambulauerit in nocte offē-
 dit. quia lux n̄ est in eo. Hec ait:
 et post hoc dicit eis. Lazarus ami-
 cus noster dormit: sed uado ut
 a somno exsuscitem eum. Dixerūt
 ergo discipuli eius. Dñe: si dormit
 saluus erit. Dixerat autē ihs de
 morte ei: illi autē putauerunt
 quia de dormitione somni dice-
 ret. Tunc ergo dixit eis ihs ma-
 nifeste. Lazarus mortuus est: et
 gaudeo p̄pter uos ut credatis qm̄
 non eram ibi. Sed eam ad eū. Dixit
 ergo thomas qui dicit̄ didimus
 ad condiscipulos. Eamus et nos:
 ut moriamur cū eo. Uenit itaq;
 ihs: et uenit eū quatuor dies iā
 in monumento habentē. Erat
 autē bethama iuxta hierosoli-
 mam: quasi stadiis quindecim.
 Multi autē ex iudeis uenerant
 ad marthā et mariā: ut con-
 solarent̄ eas de fratre suo. Mar-
 tha autē ut audiuit q̄a ihs ue-
 nit occurrit illi: maria autē
 autē domi sedebat. Dixit ergo
 martha ad ihs. Dñe si fuisset
 hic: frater m̄s non fuisset mor-
 tuus. Sed et nunc scio: q̄a que-
 cumq; poposceris a deo dabit
 tibi d̄s. Dicit illi ihs. Resurget
 frater tuus. Dicit ei martha.
 Scio quia resurget in resurre-
 ctione in nouissima die. Dicit
 ei ihs. Ego sum resurrectio et
 uita. Qui credit in me etiam si

i. xxiij
 a. xxvij
 b. xxvij

i. xxiij

mortuus fuerit uiuet: et omnis qui
 uiuit et credit in me non morietur in
 eternum. Credis hoc? ait illi. Vtique
 domine. Ego credidi quia tu es christus filius
 dei: qui in hunc mundum uenisti.
 Et cum hec dixisset: abiit et uoca-
 uit maria sororem suam silentio dicens.
 Magister adest: et uocat te. Illa ut
 audiuit: surrexit cito et uenit
 ad eum. Non dum enim uenerat ihs in
 castellum: sed erat adhuc in illo
 loco ubi occurrerat ei martha.
 Iudei igitur qui erant cum ea in do-
 mo et consolabantur eam: cum uidis-
 sent maria quia cito surrexit et
 exiit. secuti sunt eam: dicens. Quia
 uadit ad monumentum ut ploret
 ibi. Maria ergo cum uenisset ubi
 erat ihs: uidens eum cecidit ad pe-
 des eius. et dixit ei. Domine si fuisset
 hic: non esset mortuus frater meus.
 Ihs ergo ut uidit eam plorantem. et
 iudeos qui ueniant cum ea plorantem: fremuit spiritu
 et turbauit seipsum. et dixit. Vbi
 posuistis eum? Dicunt ei. Domine
 ueni et uide. Et lacrimatus est
 ihs. Dixerunt ergo iudei. Ecce
 quomodo amabat eum. Qui-
 dam autem dixerunt ex ipsis. Non
 poterat hic qui aperuit oculos ce-
 ci facere ut et hic immoreretur?
 Ihs ergo rursum fremens in se-
 metipso: uenit ad monimen-
 tum. Erat autem spelunca: et lapis
 suppositus erat ei. Ait ihs. Tolli-
 te lapidem. Dicit ei martha: soror
 eius qui mortuus fuerat. Domine iam
 factus. Quatriduanus enim est. Di-

i. xv
 d. xvij
 d. xxvi

cit ei ihs. Nonne dixi tibi quoniam si cre-
 dideris uidebis gloriam dei? Tulerunt
 ergo lapidem. Ihs autem eleuatis sur-
 sum oculis: dixit. Pater gratias ago
 tibi: quoniam audisti me. Ego autem scie-
 bam quia semper me audis: sed propter
 populum qui circumstat dixi. ut cre-
 dant quia tu me misisti. Hec cum
 dixisset: uoce magna clamauit.
 Lazare ueni foras. Et statim pro-
 diit qui fuerat mortuus: ligatus
 pedes et manus iunctis. et facies
 illius sudario erat ligata. Dicit
 eis ihs. Soluite eum: et sine abire.
 Multi ergo ex iudeis qui uene-
 rant ad maria et uiderant quod
 fecit ihs: crediderunt in eum:
 quidam autem ex ipsis abierunt
 ad phariseos. et dixerunt eis que
 fecit ihs.
 Collegerunt ergo pontifices et
 pharisei concilium: et dicebant.
 Quid facimus. quia hic homo
 multa signa facit. Si dimittimus
 eum sic. omnes credent in eum: et ue-
 nient romani et tollent locum
 nostrum et gentem. Unus autem ex ip-
 sis capharnaeus cum esset pontifex an-
 ni illius: dixit eis. Uos nescitis
 quicquam nec cogitatis: quia expe-
 dit nobis ut unus moriatur homo
 pro populo. et non tota gens pereat.
 Hoc autem a semetipso non dixit:
 sed cum esset pontifex anni illius
 prophetauit quia ihs mortuus erat
 pro gente. et non tantum pro gente.
 sed ut filios dei qui erant disp-
 si congregaret in unum. Ab illo

ergo die: cogitauerunt ut in-
 terficerent eum. Ihs ergo iam
 n̄ palam ambulabat apud iu-
 deos: sed abiit in regionē iuxta
 desertū. in ciuitatem que dici-
 tur ephrem. et ibi morabatur
 cū discipulis suis. Proximū au-
 tē erat pascha iudeorū. Et as-
 cenderunt multi hierosolimam
 de regione ante pascha. ut scī-
 ficarent seipsos. Querebant ḡ
 ihm: et colloquebantur adinuicē
 in templo stantes. Quid putatis
 quia n̄ ueniet ad diem festū? De-
 derant autē pontifices et pha-
 risei mandatū: ut si quis cogno-
 uerit ubi sit indicet ut appre-
 hendant eū. Ihs ergo ante sex
 dies pasche uenit bethaniā: ū
 fuerat lazarus mortuus quē
 suscitauit. Eterunt autē ei ce-
 nā ibi: et martha ministra-
 bat. lazarus uero: unus erat
 ex discipulis cum eo. Maria
 ergo accepit librā unguenti nar-
 di pistici preciosi. et unxit pe-
 des ihu: et extersit capillis pe-
 des eius. et domus impleta est
 ex odore unguenti. Dicit ergo
 unus ex discipulis eius iudas sca-
 riotes: qui erat eū traditurus.
 Quare hoc unguentū n̄ uenit
 trecentis denarijs. et datū est
 egenis? Dixit autē hoc: n̄ q̄a
 de egenis p̄nebat ad eū. sed
 quia fur erat et loculos habēs.
 ea que mittebantur portabat.
 Dixit ergo ihs. Sine illā: ut in

die sepulture mee seruet illud.

Pauper enim semp habet uobiscū:
 me autē non semp habetis. Cogno-
 uit ergo turba multa ex iudeis
 q̄a illic est: et uenerunt n̄ p̄pter
 ihm tantū. sed ut lazaru uiderēt
 quē suscitauit a mortuis. Cogi-
 tauerunt autē p̄ncipes sacerdo-
 tū ut et lazaru interficerent: q̄a
 multi p̄pter illū abibant ex iu-
 deis. et credebant in ihm.

H crastinū autē turba multa q̄
 uenerat ad diem festū. cū audis-
 sent q̄a uenit ihs hierosolimam:
 acceperunt ramos de arboribus
 et palmarū. et p̄cesserunt ob-
 uiam ei. et clamabant. Osanna
 benedictus qui uenit in nomine
 dñi: rex isrl. Et inuenit ihs a-
 sellū. et sedit sup eū: sicut sc̄p-
 tum est. Noli timere filia syon.
 Ecce rex tuus uenit: sedens sup
 pullū asine. Hec n̄ cognouerūt
 discipuli eius primū: sed q̄ndo
 glorificatus est ihs. tunc recorda-
 ti sunt q̄a hec erant scripta de
 eo. et hec fecerunt ei. Gestimo-
 niū ergo phibebat turba. que
 erat cum eo quando lazarus
 uocauit de monumento et sus-
 citauit eū a mortuis. Propterea
 et obuiā uenit ei turbā: quia
 audierant eū fecisse hoc signū.
 Pharisei ergo dixerunt ad se-
 metipsos. Videtis quia nichil
 pficimus. Ecce mundus totus:
 post eū abiit. Erant autē gen-
 tiles quidam ex his qui ascen-

i. xvii
 d. c. lxxvii
 l. c. lxx
 i. xvii

xii.

i. xviii
 d. c. lxxviii
 l. c. lxxi
 i. xviii

i. c
 d. c. lxxviii
 l. c. lxxi
 i. c
 d. c. lxxviii
 l. c. lxxi
 i. c
 d. c. lxxviii
 l. c. lxxi

derant. ut adorarent in die fe-
 sto. Hii ergo accesserunt ad phi-
 lippū qui erat abethsaida gali-
 lee: et rogabant eū dicentes. Do-
 mine uolumus ih̄m uidere. Venit
 philippus et dicit andree. An-
 dreas rursum et philippus: dicunt
 ih̄u. Ihs autē respondit eis di-
 cens. Venit hora: ut clarificetur
 filius hominis. Am̄ am̄ dico uob:
 nisi granū frumenti cadens in ter-
 ram mortuū fuerit: ipsū solū ma-
 net. Si autē mortuū fuerit: mul-
 tū fructū affert. Qui amat ani-
 mā suā p̄det eam. Et qui odit
 animam suā in hoc mundo. in
 uitā eternā custodit eā. Si quis
 michi ministrat me sequat̄: et
 ubi sum ego. illic et minister m̄s
 erit. Si quis michi ministrauerit:
 honorificabit eū pater m̄s. Nūc
 anima mea turbata est. Et q̄d
 dicā: Pater saluifica me: ex hac
 hora. Sed p̄pterea ueni in horā
 hanc. Pater clarifica tuū nom̄.
 Venit ḡ uox de celo. Et clarificauit: ut
 clarificabo. Turba ḡ q̄stabat i audie-
 rat: dicebat tonitruū eē factū. Alij
 dicebant. Angls ei locutus est.
 Respondit ihs: et dixit. Non
 p̄pter me uox hec uenit: sed p̄t̄
 uos. Nunc iudiciū est mundi.
 Nunc p̄nceps huius mundi eiciet̄
 foras. Et ego si exaltatus fuero
 a terra: omnia trahā ad me ipsū.
 Hoc autē dicebat: significans
 q̄a morte esset mortuus. Respon-
 dit ei turba. Nos audiuim̄ ex le-

ge: quia xp̄c manet in eternū.
 Et quom̄ tu dicis oportet exalta-
 ri filiū hominis? Dixit ergo eis
 ihs. Adhuc modicū lumen in uo-
 bis est. Ambulate dū lucē habe-
 tis: ut n̄ tenebrę uos comprehen-
 dant. Et qui ambulat in tene-
 bris: nescit quo uadat. Dū lucē
 habeis credite in lucē: ut filij lu-
 cis sitis. Hec locutus est ihs et abiit:
 et abscondit se ab eis.

Cum autē tanta signa fecisset:
 coram eis n̄ credebant in eū: ut
 sermo ysaię p̄phę impleter̄ quē
 dixit. Dñe quis credidit auditui
 nr̄o. et brachiū dñi cui reuelatū
 est? Propterea n̄ poterant cre-
 dere: quia iterū dixit ysaias.
 Excerauit oculos eorū. et indu-
 rauit eorū cor: ut n̄ uideant
 oculis et intelligant corde. et cō-
 uertant̄ et sanem eos. Hec dixit
 ysaias: quando uidit gl̄iam eius.
 et locutus est de eo. Veruntamen
 ex p̄ncipib; multi crediderunt
 in eū. sed p̄pter phariseos non
 confitebant̄. ut de synagoga
 n̄ eicerent̄. Dilexerunt enī glo-
 riam hominū: magis quā glo-
 riam deo. Ihs autē clamauit et
 dixit. Qui credit in me. n̄ cre-
 dit in me: sed in eū qui misit me.
 Et quidē me uidet eū q̄misit me. Ego
 lux in mundū ueni: ut om̄s q̄ credit in me.
 in tenebris n̄ maneat. Et si q̄s audie-
 rit uerba mea et n̄ custodierit:
 ego n̄ iudico eū. Non enī ueni ut
 iudicē mundū: sed ut saluum

i cii
 h̄ xxxviii
 h̄ xxxix

i ciii

i cv
 h̄ xxxvii
 h̄ xc

i cvi

i cvii
 h̄ xxxviii
 h̄ xcii

i cviii

i cviii
 h̄ xxxviii
 h̄ xxxvii
 h̄ xxxvii

i cx

i cx
 h̄ xxxviii
 h̄ xxxvi
 h̄ xxxvi

i cxii

faciam mundū. Qui spiritus me
 et nō accipit uerba mea: habet
 qui iudicet eū. Sermo quē locu-
 tus sū. Ille qui iudicabit eū: in
 nouissimo die: quia ex me ipso
 ego nō sum locutus. sed qui misit
 me pater ipse michi mandatū
 dedit. quid dicā et quid loquar.
 et scio quā mandatū eī uita e-
 terna est. Quē ergo ego loquor:
 sicut dixit michi pater sic loqr.

Exii.

An te diem festū pasche sciens
 ihs quia uenit eī hora ut tran-
 seat ex hoc mundo ad patrem:
 cū dilexisset suos qui erant in
 mundo. in finē dilexit eos. Et
 cena facta cū diabolus iam mi-
 sisset in cor ut traderet eū iudas
 symonis scariothes. Sciens quia
 omnia dedit ei pater in manus.
 et quā a deo exiit. et ad dñm ua-
 dit. Surgit a cena et ponit ue-
 stimenta sua. et cū accepisset
 linteum precinxit se. Deinde
 mittit aquā in peluum: et cepit
 lauare pedes discipulorū. et ex-
 tergere linteo quo erat precin-
 ctus. Venit ergo ad symonē pe-
 trū: et dicit ei petrus. Dñe tu
 michi lauas pedes: Respondit
 ihs: et dicit ei. Quod ego facio
 tu nescis modo: scies autē postea.
 Dicit ei petrus. Non lauabis mē
 pedes in eternū. Respondit ei
 ihs. Sinon lauero te: nō habebis
 partē meū. Dicit ei symon pe-
 trus. Dñe nō tantū pedes meos:
 sed et manus et caput. Dicit

i cxiij
 l cxiij
 i cxiij
 d cxiij
 l cxiij
 i cxiij

i cxiij
 i cxiij
 d cxiij
 l cxiij
 i cxiij
 i cxiij
 d cxiij
 l cxiij
 i cxiij

ei ihs. Qui locus est: nō indiget
 nisi ut pedes lauet. sed est mun-
 dus totus. Et uos mundi estis: sed
 nō omēs. Sciebat enim quē nam esset
 facturus et qui traderet eū: pp-
 terea dixit nō estis mundi omnes.
 Postquā ergo lauit pedes eorū et
 accepit uestimenta sua. cū recu-
 buisset iterū dixit eis. Scitis quid
 fecerim uobis: Vos uocatis me
 magister et dñe: et benedicitis.
 Sum etenim. Si ergo laui urōs
 pedes dñi et magister: et uos de-
 betis alter alterius lauare pedes.
 Exemplū enim dedi uobis: ut quē
 admodū ego feci uobis. ita et uos
 faciatis. Amē amē dico uobis: non
 est seruus maior dño suo. neq;
 ap̄ts maior eo qui misit illum.
 Si hec scitis: beati eritis si feceri-
 tis ea. Non de omib; uob dico. Ego
 scio quos elegerim: sed ut imple-
 atur scriptura. qui manducat
 meū panē. leuaui contra me
 calcaneū suū. A modo dico uob
 priquā fiat: ut credatis cū fa-
 ctum fuerit quā ego sum. Amen
 amē dico uobis. qui accipit si quē
 misero: me accipit. qui autem
 me accipit. accipit eū qui me
 misit. Cum hec dixisset ihs:
 turbatus est spū. et prestatatus
 est et dixit. Amē amē dico uobis:
 quia unus ex uobis tradet me.
 Aspiciabant ergo adinuicē dis-
 cipli: hesitantes de quo diceret.
 Erat autē recubens unus ex dis-
 cipulis eī in sinu ihu quē dili-

i cxiij
 l cxiij
 i cxiij
 d cxiij
 l cxiij
 i cxiij
 d cxiij
 l cxiij
 i cxiij

gebat ihs. Innuit ergo huic symon petrus: et dicit ei. Quis est de quo dicit? Itaque cum recubisset ille supra pectus domini: dicit ei. Domine quis est? Respondit ihs. Ille cui intinctum panem porrexero. Et cum intinxisset panem: dedit iude symoni scariothi. Et post bucellam: tunc intrauit in illud satanas. Dicit ergo ei ihs. Quod facis: fac cum. Hoc autem nemo sciuit discipulorum: ad quid dixerat ei. Quidam enim putabant qui loculos habebat iudas: quia dicit ei ihs. eme ea que opus est nobis ad diem festum. aut egemus ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille bucellam: exiit continuo. Erat autem nox. Cum ergo exisset: dicit ihs. Nunc clarificatus est filius hominis: et deus clarificatus est in eo. Si deus clarificatus est in eo. et deus clarificabit eum in semetipso: et continuo clarificabit eum. Filioi adhuc modicum uobiscum sum.

Queretis me: et sicut dixi uideris quo ego uado uos non potestis uenire. et uobis dico modo. Mandatum nouum do uobis: ut diligatis inuicem sicut dilexi uos. ut et uos diligatis inuicem. In hoc cognoscent omnes quia mei discipuli estis: si dilectionem habueritis ad inuicem. Dicit symon petrus ei. Domine quo uadis? Respondit ihs. Quo ego uado non potes me modo sequi: sequeris autem postea. Di-

cit ei petrus. Domine quare non possunte sequi modo? Animam meam pro te ponam. Respondit ei ihs. Animam tuam pro me ponas? Amen amen dico tibi: non cantabit gallus donec ter me neges. ^{Et tunc dicit ihs ad discipulos suos} Non turbet cor uestrum. Creditis in deum: et in me credite. In domo patris mei: mansiones multe sunt. Si quis minus: dixisset uobis quia uado parare uobis locum. Et abiit et preparauero uobis locum: ut ueni et accipiam uos ad me ipsum. ut uisum ego uos facis. Et quo ego uado scitis: et uiam scitis. Dicit ei thomas. Domine nescimus quo uadis. Et quomodo possumus uiam scire. Dicit ei ihs. Ego sum uia: et ueritas et uita. Nemo uenit ad patrem: nisi per me. Si cognouissetis me: et patrem meum utique cognouissetis. Et amodo cognoscetis eum et uidistis eum. Dicit ei philippus. Domine: ostende nobis patrem. et sufficit nobis. Dicit ihs. Tanto tempore uobiscum sum et non cognouisti me. philippe: qui uidit me: uidit et patrem. Quomodo tu dicis ostende nobis patrem: non creditis quia ego in patre et pater in me est? Uerba que ego loquor uobis: a me ipso non loquor. Pater autem in me manens: ipse facit opera. Non creditis quia ego in patre. et pater in me est? Alioquin: propter opera ipsa credite. Amen amen dico uobis: qui credit in me opera que ego facio et ipse faciet. et maiora horum faciet. Quia ego ad patrem uado. ut quodcumque

xxiii.

i xxvii
lxxxi

i xxviii

i xxix
lxxxviii
lxxxixi xxxviii
lxxxvi
lxxxvii

petieritis in nomine meo hoc faciam. Ut glorificet pater in filio: si quid petieritis in nomine meo hoc faciam.

Si diligitis me mandata mea seruate: et ego rogabo patrem et alium paracletum dabit uobis. ut maneat uobiscum in eternum. spiritum ueritatis quem mundus non potest accipere. quia non uidet eum nec scit eum. uos autem cognoscetis eum quia apud uos manebit: et in uobis erit. Non reliquam uos orphanos. Veniam ad uos. Adhuc modicum et mundus me iam non uidet: uos autem uidetis me. quia ego uiuo et uos uiuetis. In illo die uos cognoscetis. quia ego in patre meo. et uos in me. et ego in uobis. Qui habet mandata mea et seruet ea: ille est qui diligit me. Qui autem diligit me. diligetur a patre meo: et ego diligam eum. et manifestabo ei meipsum. Dicit ei iudas: non ille scariothes. Nonne quid factum est. quia nobis manifestaturus es teipsum. et non mundo? Respondit ihs: et dixit ei. Si quis diligit me sermonem meum seruabit: et pater meus diliget eum. et ad eum ueniam et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum uobis: apud uos manens. Paracletus autem spiritus sanctus quem

mittet pater in nomine meo: ille uos docebit omnia et suggeret uobis omnia quecumque dixerit uobis. Pacem relinquo uobis: pacem meam do uobis. Non quomodo mundus dat. ego do uobis. Non habet cor uerum: neque formidet. Audistis quia ego dixi uobis: uado ueniam ad uos. Si diligereis me. gauderetur utique: quia uado ad patrem: quia pater maior me est. Et nunc dixi uobis primum quia fiat: ut cum factum fuerit credatis. Iam non multa loquar uobiscum. Venit enim princeps mundi huius: et me non habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem: et sicut mandatum dedit michi pater sic facio. Surgite eam hinc. Cxx.

Ego sum uitis uera: et pater meus agricola est. Omne palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: et omnem qui fert fructum purgabit eum. ut fructum plus afferat. Iam uos mundi estis: propter sermonem quem locutus sum uobis. Manete in me: et ego in uobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso. nisi manserit in uita: sic nec uos nisi in me manseritis. Ego sum uitis: uos palmites. Qui manet in me et ego in eo. hic fert fructum multum: quia sine me nichil potestis facere. Si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes. et aresecet: et colligent eum et in ignem mittent et ardet. Si manseritis in me. et uerba mea in uobis man-

i xxxviii
h xxxviii
d xxxvi
f xxxvi

i xxxv

i xxxvii
h xxxvii
d xxxvi
f xxxvi

i xxxvii

i xxxvii
h xxxvii
d xxxvii

serunt: quodcūq; uolueritis petitis
 et fiet uobis. In hoc clarificatus ē
 pater mīs: ut fructū plurimū af-
 feratis. et efficiamini mei discipuli.
 Sicut dilexit me pater: et ego
 dilexi uos. Manete in dilectionē
 meā. Si precepta mea seruaueri-
 tis. manebitis in dilectione mea:
 sicut et ego patris mei precepta
 seruauī. et maneo in eius dilecti-
 one. Hęc locutus sum uobis. ut
 gaudiū meū uobis sit. et gaudi-
 um ur̄m impleatur. Hoc est pre-
 ceptū meū ut diligatis inuicem:
 sicut dilexi uos. Maiorē carita-
 tē uel dilectionē hac nemo ha-
 bēt: ut animā suā quis p̄ ami-
 suū ponat. Vos amici mei estis:
 si feceritis que ego precipio uo-
 bis. Iam n̄ dico uos seruos: quia
 seruus nescit qd̄ faciat dñs ei.
 Vos autē dixi amicos: quia om-
 nia quecūq; audiui a patre meo
 nota feci uobis. Non uos me ele-
 gistis. sed ego elegi uos: et posui
 uos ut eatis et fructū afferatis. et
 fructus uester maneat. Ut quod
 cūq; petieritis patrē in nomine
 meo det uob. Hęc mando uobis:
 ut diligatis inuicē. Si mundus
 uos odit: scitote quia me p̄ osē
 uobis odio habuit. Si de mundo
 fuissetis: mundus qd̄ suū erat
 diligeret. Quia uero de mundo
 n̄ estis. sed ego elegi uos de mun-
 do: p̄pterea odit uos mundus.
 Mementote sermonis mei quē
 dixi uobis: n̄ est seruus maior

dño suo. Sime p̄secuti sunt: et
 uos p̄sequentur. Si sermonē meū
 seruauerunt: et ur̄m seruabūt.
 Sed hęc om̄ia facient uob p̄pter
 nomen meū. Quia nesciunt eū
 qui me misit. Si uenissē et locu-
 tus fuissē eis: peccatū non ha-
 berent. Nunc autē excusationē
 n̄ habent de peccato suo. Qui me
 odit: et patrē meū odit. Si opa
 n̄ fecissē in eis que nemo aliū
 fecit: peccatū non haberent. Nūc
 autē et uiderunt et oderunt et
 me et patrē meū: sed ut impleat
 sermo qui in lege eorū scriptus ē.
 quia odio habuerunt me ḡtis.
Qum autē uenerit paradit̄
 quē ego mittā uobis a patre. sp̄m
 ueritatis qui a patre p̄cedit: ille
 testimoniū p̄hibebit de me. Et
 uos testimoniū p̄hibetis: q̄a ab
 initio mecū estis. Hęc locutus sū
 uob: ut n̄ scandalizemini. Absq;
 sinagogis facient uos. Sed uenit
 hora: ut om̄is qui interficit uos
 arbitret̄ obsequium se prestare
 deo. Et hęc facient uob: quia n̄
 nouerunt patrē neq; me. Sed hęc
 locutus sum uobis: ut cū uenerit
 hora eorū reminiscamini q̄a ego
 dixi uob. Hęc autē uob ab initio
 n̄ dixi q̄a uobiscū eram: et nunc
 uado ad eū qui me misit. et ne-
 mo ex uob interrogat me quo
 uadis. Sed quia hęc locutus sum
 uob: tristitia impleuit cor ur̄m.
 Sed ego ueritatē dico uob: expe-
 dit uobis ut ego uadā. Si ego non

i xxxij
 i xxxv
 i xxxvi
 i xxxvii
 i xxxviii
 i xxxix
 i xl
 i xli

i xli
 i xlii
 i xliii
 i xliv
 i xlv
 i xlvi
 i xlvii
 i xlviii
 i xlix
 i l

xxi.